

Športni dan za 8. razrede – pohod na Krim

Športni dan je potekal v petek 11. septembra 2020. Zjutraj smo se zbrali pred šolo ob 7. uri in 15 minut. Prišli smo skoraj vsi osmi razredi. Pred šolo smo počakali na vse učence, ki so se že zbirali v skupine po razredih. Obvezna je bila športna oprema. Šolsko malico smo morali vzeti s seboj. Povedali so nam, da se bomo vrnili do kosila in da lahko s sabo vzamemo sendvič in vodo. Odsotnost je bilo potrebno predhodno opravičiti. Športni dan je organizirala učiteljica Tanja Gabrijel.

Ko smo se vsi zbrali, smo se odpravili na avtobus, ki nas je čakal pred šolo. Po desetih minutah smo se odpeljali do vznožja Krima. Izstopili smo z avtobusa in se spet zbrali po skupinah. Po petih minutah, ko smo se zbrali, smo začeli hoditi proti vrhu. Pot, ki smo jo izbrali, je bila gozdnata, strma in skalnata. Veliko učencev je imeli težave zaradi strmine. Hodili smo skupaj in strnjeno. Učenci, ki niso zmogli poti, so se zadrževali zadaj in se občasno ustavljali. Učitelji so nadzorovali potek hoje, se pogovarjali in spodbujali učence. Po tej poti nisem še nikoli hodil in je nisem poznal. Z družino smo vedno hodili po drugi poti, ki ni bila tako strma. Okoli devete ure smo imeli postanek. Na vrh pa smo prišli med deseto in enajsto uro. Na vrhu smo si odpočili, kupili čaj ali belo kavo. Lahko smo tudi pojedli našo malico. Moj sošolec si je kupil kavo in si s tem nakopal težave, saj tega učitelji niso dovolili. Na vrhu smo si vsi oddahnili, saj smo bili od strme poti utrujeni. Na vrhu smo bili vsaj 20 minut, ko je ena od učiteljic povedala, da se bomo počasi odpravili. Vrnili smo se po isti poti, ki je bila v to smer veliko lažja. Učenci so po poti navzdol hodili hitreje, saj so komaj čakali, da se vrnemo v šolo. Veliko učencev se je po poti spotikalo ob kamenje. Ko je minilo nekaj časa, smo zagledali avtobus. Učenci so začeli kričati in se prerivati. Vsi so hoteli biti prvi. Jaz pa sem se odmaknil na stran z namenom, da bi lahko ostali učenci šli mimo. Za nazaj smo s prijatelji sedeli bolj zadaj in se pogovarjali.

Z avtobusom smo se odpeljali, ko so učitelji vse pripravili in nas prešteli. Z avtobusom smo se vračali počasi in nekaj učencev je celo vožnjo kričalo. Peljali smo se čez Ig in v tistem trenutku so se učenci razživeli. Sklepam, da zato ker so si že malo odpočili. Med potjo bi skoraj zaspal, če sošolci v zadnjih vrstah ne bi tako glasno govorili. Ko smo prispeli, so učenci izstopili in se spet razvrstili po razredih. Skupaj smo odšli izpred večnamenske športne dvorane. In se preoblekli. In se odpravili na kosilo. Po obedovanju smo se spet preobuli in se odpravili na avtobusno postajo.

Športni dan smo zaključili prijetno utrujeni in zadovoljni.

Gal Vrtačnik, 8. A, šolsko novinarstvo

Osnovna Šola Škofljica je organizirala športni dan, ki je potekal 11. 9. 2020. Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Sortirali smo se po razredih in se razporedili po avtobusu. Vsi smo bili športno opremljeni, saj je bila športna oprema obvezna za pohod. Šolsko malico smo vzeli s seboj, vendar pa si je večina učencev vzela tudi svoje prigrizke, kot so bomboni, čokolade, razne čokoladne in žitne tablice in podobno.

Avtobus, ki nas je odpeljal do vznožja Krima, nas je počakal pred šolo. Izstopili smo z avtobusa in se spet zbrali po razredih. Ko smo se zbrali, smo začeli hoditi proti vrhu. Pot proti vrhu je bila drugačna od tiste, ki jo poznam. Bila je bolj strma, sicer enako gozdnata, skalnata z veliko koreninami. Kar nekaj učencev ni bilo kos strmini, skalam in razgibanemu terenu. Vzeli so si več odmorov, da so zadihali. Imeli smo tudi en postanek, ki je trajal malo dlje. Takrat smo na dan privlekli čokoladice, sendviče in pijačo, ki smo jo imeli s sabo. Ko smo vsi iz torb privlekli dobrote, je zadišalo po mešanici salame in čokolade. Bil je okrepitev. Po počitku smo zopet krenili proti vrhu Krima. Tisti, ki niso zmogli, so se držali na koncu strnjene kolone. Po poti smo si krajšali čas tudi s pogovorom, tako s sošolci kot z učitelji. Vse je potekalo gladko, za to so poskrbeli tudi učitelji.

Kmalu smo prispeli na vrh, kjer smo se lahko odpočili. Na vrhu smo si v gostilni naročili čaj, nekateri so pili tudi kakav. Po približno polurnem počitku smo se zopet zbrali v skupine in pričeli pot navzdol. Hoja je bila za vse učence lažja, tudi tisti, ki so imeli težave s hojo po strmini, so sedaj lažje hodili. Spust je bil hitrejši od vzpona, saj se nam je tudi mudilo na kosilo, ki nas je čakalo v šoli.

Pod Krimom nas je počakal avtobus. Vkrkali smo se in odpeljali proti Škofljici. Celo pot smo se pogovarjali. Avtobus nas je odložil pred šolo. Zopet smo se morali razporediti po razredih, preden smo se odpravili na kosilo. V šoli smo se preobuli in v garderobi so nekateri sošolci in sošolke potarnali, da jih bolijo noge. Verjetno smo vsi čutili olajšanje, ko smo si obuli šolske copate. Po kosilu smo se z večino sošolcev in sošolk odpravili domov. Ostali so samo tisti, ki so imeli v šoli še kakšne obveznosti.

Športni dan se je srečno končal za vse z utrujenimi nogami. Vrnili smo se vsi zadovoljni, srečni in zdravi. Upam, da bomo tak športni dan ponovili še kdaj.

Nejc Vrtačnik, 8. A, šolsko novinarstvo